

Dopis od preláta (duben 2015)

Prelát hovoří v dopise o nenahraditelné úloze rodičů ve výchově svých dětí s důrazem na mariánský rok za rodiny.

09.04.2015

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Píšu vám uprostřed Svatého týdne. Obracím se na přesvatou Pannu a prosím ji, aby mariánský rok, který na její počest prožíváme, oživil naši osobní touhu *vložit se* úplně do scén

Pánova utrpení, smrti a
zmrtvýchvstání během nastávajícího
velikonočního tridua.

Uplynulého 28. března bylo výročí
devadesáti let od kněžského svěcení
svatého Josemaríi a zítra, na Zelený
čtvrtek, nám liturgie silným
způsobem staví před oči ustanovení
eucharistie a kněžství v
jeruzalémském večeřadle. Později, o
Velikonoční vigilií nám hovoří o
Ježíšově vítězství nad hříchem a
smrtí, vítězství, které v Něm patří
také nám, kteří jsme se –
prostřednictvím křtu – připojili k
jeho smrti a vzkříšení.

Církev uděluje svátosti křesťanské
iniciace – křest, biřmování a sv.
přijímání – během Velikonoční
vigilie. My jsme je povětšinou přijali
v dětství podle pradávnej tradice,
která má svůj původ v učení
evangelia. A v oné slavné noci vigilie
jsme zváni, abychom obnovili

závazky, které v našem jménu tehdy vyslovili naši rodiče a kmotři, nebo i možná my samotní.

V souladu s pravidlem, které jsem si v těchto mariánských měsících stanovil, vám navrhuji, abyste uvažovali o důležitosti těchto svátostí v životě křesťanských rodin a aby každý den rostla naše vděčnost Nejsvětější Trojici za tato spásná tajemství, která nám umožňují účast na božských pokladech.

Všichni můžeme a máme pomoci na poli evangelizace rodin způsobem, který je nejvíce přiměřený našim osobním okolnostem. Přicházejí mi na mysl ti, kdo pracují ve školách – veřejných nebo soukromých – v přímém kontaktu s otci a matkami, s tolika mladými, kteří navštěvují jejich třídy, s profesory, s nimiž sdílejí zodpovědnost za výchovu. Vám všem připomínám, že vaše úloha, která je prvořadého významu,

se nemá omezovat na předávání poznatků, které svěřence připraví na budoucnost; věnujte se – vím, že už to děláte – celkové formaci dětí a dospívajících v rozličných aspektech – lidských, duchovních, náboženských –, která je pro křesťanskou výchovu tak příznačná.

Na prvním místě je podstatná úloha otců a matek a určitým způsobem také ostatních členů rodiny: sourozenců, prarodičů atd. Rodiče, nebo ti, kteří je zastupují, jsou první, kdo má zodpovědnost za výchovu dětí. Když mluvil o různých členech rodiny, prohlásil papež: Vy, děti a mládeži, jste plody stromu, kterým je rodina: jste dobrými plody, když má strom dobré kořeny, což jsou prarodiče, a dobrý kmen, tedy rodiče. Ježíš říkal, že každý dobrý strom nese dobré plody a špatný strom špatné plody (srov. **Mt 7,17**). Velká lidská rodina je jako les, kde dobré stromy přinášejí solidaritu,

společenství, důvěru, oporu, bezpečí, spokojenou střídmost, přátelství. Početné rodiny jsou nadějí společnosti. A proto jsou velmi důležití prarodiče. Jsou drahocenní jak z hlediska praktické pomoci, tak především z hlediska výchovného přispění. Prarodiče uchovávají hodnoty určitého lidu, rodiny a pomáhají rodičům, aby tyto hodnoty předávali dětem.¹

Dal mi narodit se v křesťanské rodině, jaké v mé zemi bývají, s vzornými rodiči, kteří praktikovali a žili svoji víru, nechávali mi od dětství velmi velikou svobodu a zároveň nade mnou pozorně bděli. Snažili se mi dát křesťanskou formaci a dostal jsem zde více než na koleji, ačkoli mě od tří let vodili do koleje vedené řeholnicemi a od sedmi do jiné vedené řeholníky².

V domě prarodičů se naučil vést skutečný křesťanský život, přiměřený

v každé chvíli okolnostem jeho věku; a byl za to Bohu hluboce vděčný až do konce svých let, kdy mu v mysli vyvstávaly velké i malé příhody z oněch prvních let mládí. Z jeho vlastní situace a z jeho široké kněžské zkušenosti vycházely pak rady, které nabízel otcům a matkám rodin.

Chtěl bych konkrétně zdůraznit, jak stále připomínal důležitost dobrého příkladu. ***Od první chvíle – říkal – jsou děti neúprosnými svědky života svých rodičů. Ani si to neuvědomujete, ale posuzují všechno a občas vás posoudí špatně. Takže to, co se v domácnosti děje, má vliv na dobro nebo zlo vašich malých stvoření. Snažte se dávat jim dobrý příklad, snažte se neskrývat svoji zbožnost, snažte se být ve svém jednání poctiví. Potom i oni se tomu naučí a budou korunou vaší dospělosti a***

vašeho stáří. Jste pro ně jako otevřená knížka³.

Je moc důležité, aby rodiče – také tátové, ne jenom mámy – učili děti prvním modlitbám. ***Nenuťte je k dlouhému modlení: trošičku, ale dennodenně***, radil sv. Josemaría. ***Když jsou maličké, vezmeš je za ruku a přežehnáš je ty, jejich ručkou. Na to se pak nikdy nezapomene. Vaše ohleduplnost, vaše zbožnost spolu se zbožností vašich manželů, našich rodičů, utkvívá v hloubi duše⁴.*** Velmi elegantně řekl též při jiné příležitosti: ***Ať vaše děti nechodí spát jako pejsci. Rád to říkám takto, protože to vyzní velmi jasně a pochopitelně. Pejsci se schoulí do kouta a je to. Vaše děti ne: mají se přežehnat předtím, než ulehnou, a říci pár slov přesvaté Panně a Bohu, našemu Pánu, i když duše není docela čistá⁵.***

Přiznával si se svatou hrdostí, že nikdy – ani ráno ani večer – neopustil ústní modlitby naučené v dětství: ***nemnohé, krátké, zbožné. Takže vzpomínka na moje rodiče mě vede k Bohu a působí, že se cítím – zároveň s mojí pokrevní rodinou – pevně spojený s tou druhou rodinou, která byla v Nazaretě – Ježíšem, Marií a Josefem – a s onou nebeskou rodinou, jediným Bohem, který je ve třech osobách: Otcem, Synem a Duchem svatým⁶.***

Jak děti rostou, je logické sáhnout po dalších modlitbách: otčenáš, zdrávas, požehnání jídla, růženec... A když dosáhnou dostatečného věku, je velmi vhodné, aby se účastnily nedělní mše svaté, ačkoli tehdy ještě nerozumí mnohému z toho, co se tam děje. Tak se semínko křesťanského života, zaseté při křtu, rozvíjí harmonickým, vyváženým způsobem. A připraví se na první svaté přijímání, u něhož Církev

doporučuje, aby mu předcházela svátostná zpověď⁷.

Náš Otec vždycky učil tomu, že je vhodné uvádět děti do svátostného života, hned jak to jejich věk dovolí. Všimněte si jeho rady jedné matce: ***jen je veď brzičko, brzičko, jakmile začnou užívat rozumu, ke svaté zpovědi. A můžeš-li je připravit sama, připrav je. Jestliže ne, tak nějaký kněz, v něhož máš důvěru. Není pravda, že by děti zažily šok! Není pravda, že jim to neprospívá! Mně to velice prospělo, a to mě máma přivedla ke zpovědi, když mi bylo šest***⁸.

23. dubna bude další výročí svatého Josemaríi – jeho prvního svatého přijímání: den zvláště příhodný k tomu, abychom poděkovali Ježíši Kristu za chvíli, kdy se poprvé svátostně usídlil v srdci našeho zakladatele i každého z nás.

Předchozí úvahy slouží nám všem: otcům a matkám rodin, profesorům a profesorkám na základních, středních i vyšších školách, těm, kteří při práci Prelatury pomáhají na formaci dospělých, i těm mladším, kteří se svými přáteli značně pomáhají v dorosteneckých klubech a podobných iniciativách.

Jsem velmi vděčný vychovatelům a *tutorům*, kteří se v profesionálním a apoštolském duchu věnují této péči, v těsném spojení s rodinami. Mějte na paměti, že bez spolupráce rodičů, bez dobrého příkladu v lůně rodiny by se snadno vysušily plody vaší práce, odvedené často za cenu velikých obětí. Proto vám stále připomínám, abyste zvali otce a matky na aktivity klubů a ke spolupráci na chodu kolejí. Připomínejte jim, aby svou povinnost vychovávat brali velmi vážně a vynakládali svůj čas, svoji materiální pomoc, svou iniciativu na tuto úžasnou práci připravovat

vzorné občany a dobré křesťany v kolejích a dorosteneckých klubech, které jsou jakýmsi rozšířením domova.

V uplynulém měsíci jsem ve fatimské svatyni navštívil naši Paní: v mých modlitbách jste byli velmi přítomní vy všichni a kromě toho mi Pán dopřál tu radost setkat se s různými skupinami mých dětí z Portugalska: mužů a žen, mladých i starších, kněží i laiků. Budte nadále velmi spojeni s mými úmysly, zvláště 20. dubna, na výročí mého jmenování prelátem Díla. A zvyšme své modlitby za papeže a jeho spolupracovníky.

Dříve než skončím, připomínám, abychom se snažili velmi do hloubky zúčastnit liturgických obřadů svatého tridua a potom velikonoční doby. Povzbuzujte své přátele, příbuzné a kolegy, aby vytěžili veliký užitek z těch svatých dnů. A snažme se naplnit ulice i naše domovy

díkůvzdáními, úkony odčiňování a duchovními svatými přijímáními, a tak ukazovali Pánu a jeho přesvaté Matce nejhlubší city svých srdcí.

Se vší láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. dubna 2015.

1 Papež František, Promluva k Italské asociaci početných rodin, 28-XII-2014.

2 Sv. Josemaría, Poznámky z rozjímání, 14-II-1964.

3 Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného setkání, 12-XI-1972.

4 Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného setkání, 4-VI-1974.

5 Sv. Josemaría, Poznámky z rodinného setkání, 18-X-1972.

6 Sv. Josemaría, Poznámky z
rodinného setkání, 28-X-1972.

7 Srv. *Katechismus katolické církve*,
č. 1457.

8 Sv. Josemaría, Poznámky z
rodinného setkání, 14-VII-1974.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
dopis-od-prelata-duben-2015/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-duben-2015/)
(05.08.2025)